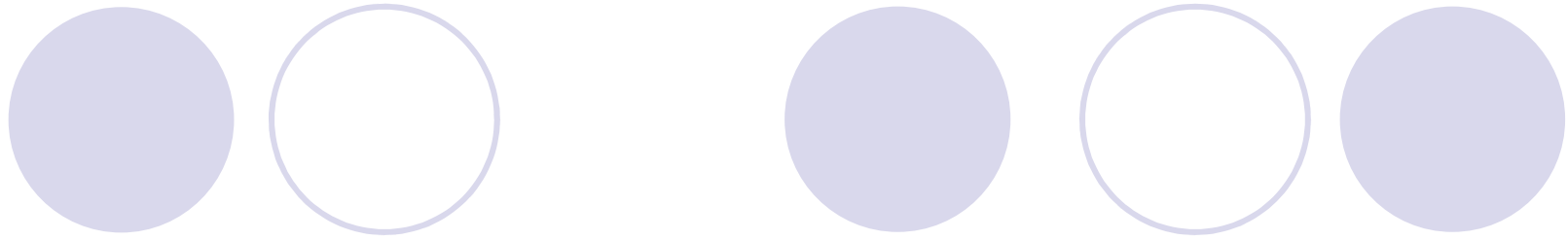

Дослідно-експериментальна робота як фактор професійного розвитку педагогів

В. В. Вітюк, проректор з наукової
роботи ВІППО,
кандидат педагогічних наук, доцент

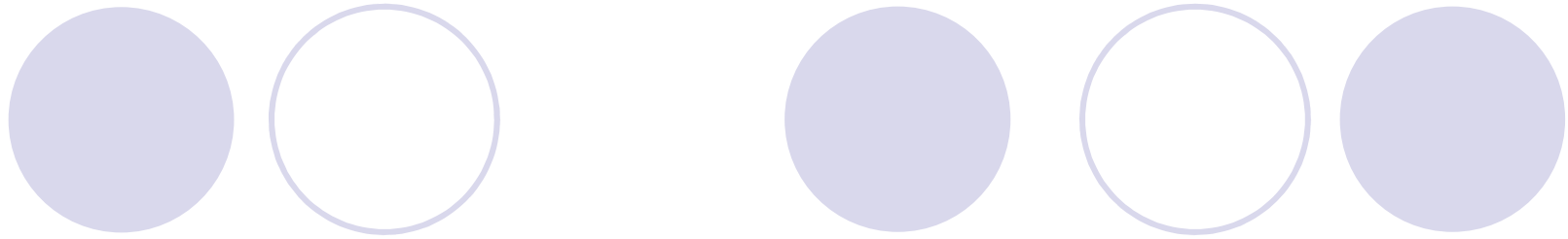

Поліпшення шкільництва потребує
цілеспрямованого, системного підходу.

Основні елементи покращення:

- Цілеспрямований підхід з точки зору концепції удосконалення.
- Формулювання цілей.
- Співпраця у педагогічному колективі.
- Співпраця зацікавлених осіб.
- Деталізація.

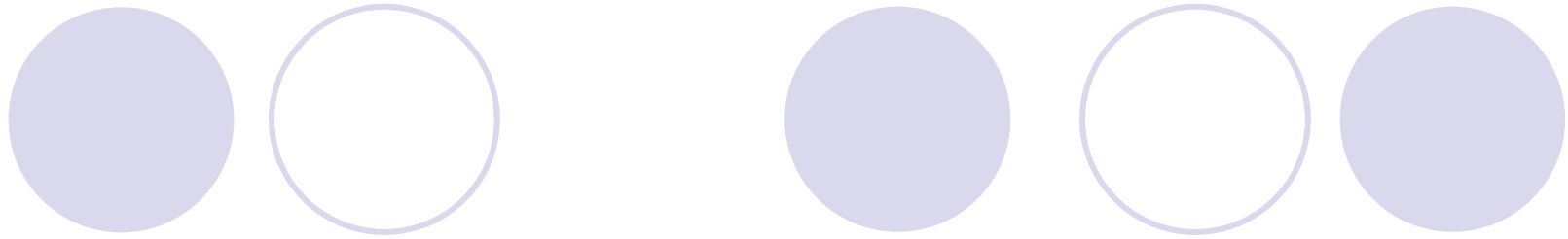

Покращення – циклічний процес,
забезпечує постійний рух

Місія сучасної школи:

- Цілі. (Чого хочемо досягти в школі?)
- Хто?
- Що?
- Коли?
- Як?
- Яких результатів досягнемо наприкінці?

Чим більше людей розвинеться завдяки
Тобі, тим повноціннішою буде
твоя самореалізація.

Організація дослідно-експериментальної роботи в закладі освіти:

- Визначення проблеми
- Гіпотеза, об'єкт, предмет дослідження
- Мета експериментального дослідження
- Вивчення стану проблеми в науці і практиці
- Науково-методичне забезпечення
- Умови проведення дослідження
- Етапи дослідження
- Опрацювання даних
- Оформлення результатів експерименту
- Впровадження результатів у практику.

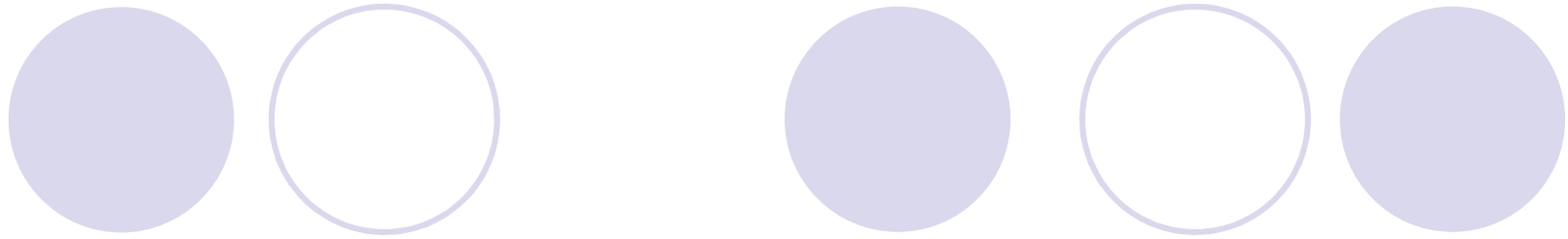
Завдання дослідно-експериментальної роботи:

- Робота творчих груп;
- Формування позитивного ставлення учасників навчально-виховного процесу до дослідно-експериментальної роботи;
- Науково-теоретична підготовка педагогічного колективу до проведення експерименту;
- Проведення діагностики.

Етапи входження в проблему:

- Первинне входження вчителя до експериментальної роботи.
- Оволодіння загальною структурою дослідно-експериментальної роботи.
- Усвідомлення своєї діяльності, її мотивів, завдань, способів і засобів.
- Виникнення потреби і можливостей удосконалення дослідно-експериментальної роботи, що проявляється у прагненні до самоосвіти.

Кожен є носієм змін (зміни є надто важливими, щоб покладатися на експертів, особисті думки і майстерність – ось найкращий засіб досягнення успіху.

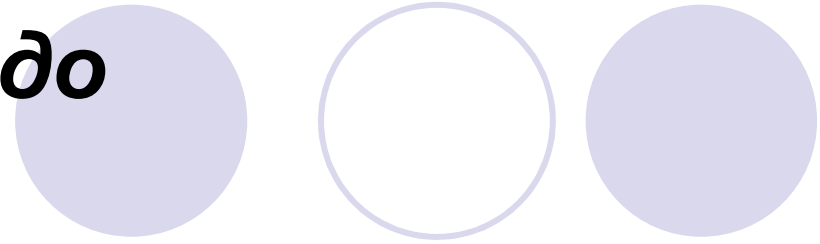
Восьмий урок Фуллана

Професіоналізація вчителя:

- володіння науково-методологічними основами
- зі свого предмета;
- готовність до підготовки методичного забезпечення навчального процесу;
- володіння найновішою інформацією із психолого-педагогічних наук;
- високоосвіченість, інтелігентність, толерантність;
- володіння прийомами виховної дії на школяра;
- постійне підвищення своєї кваліфікації;
- систематична самоосвіта;
- навчання впродовж життя.

Вчитель на шляху до професіоналізації:

- уміє слухати;
- готовий спробувати себе в чомусь новому;
- уміє демонструвати впевненість у своїх силах;
- уміє не засуджувати
- прагне допомогти іншим навчитися чомусь корисному, передати свої знання іншим;
- з повагою відноситься до інших;
- бажає працювати;
- реально оцінює свої можливості.

Загальна спрямованість особистості вчителя:

- соціальна зрілість і громадянська відповідальність;
- професійні ідеали, гуманізм;
- високорозвинуті, перш за все пізнавальні, інтереси;
- самовіддане відношення до вибраної професії.

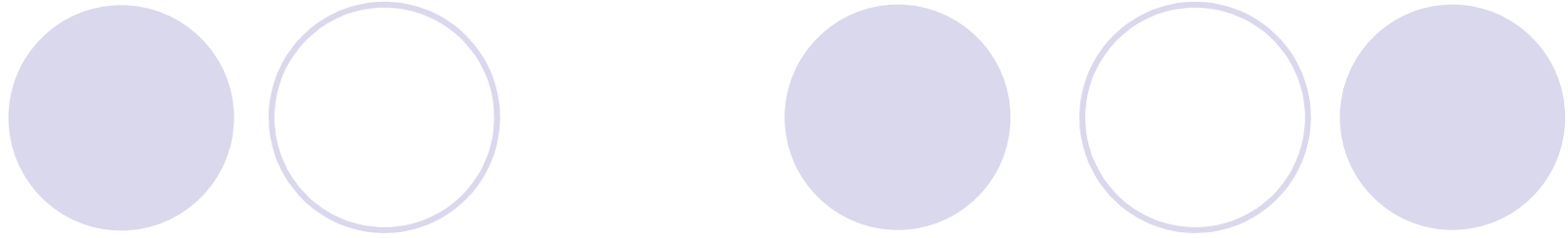
Методи професійного розвитку та саморозвитку вчителя

- тренінг-семінари;
- навчально-тренувальна група;
- активне соціальне навчання;
- активне соціально- психологічне навчання;
- соціально-психологічний тренінг;
- психокорекційний тренінг;
- психотерапевтичний тренінг;
- ділові ігри;
- рольові ігри;
- організаційно-управлінські ігри;
- дискусійні методи групового прийняття рішень;
- методи індивідуального консультування;
- науково-практичні семінари.

Шляхи професійного зростання педагогів:

Участь педагога у роботі:

- педагогічної ради;
- постійно діючого семінару;
- школі молодого педагога;
- творчої групи;
- проведенні анкетування;
- засідань батьківського всеобучу;
- написання різноманітних публікацій.

Щасливого шляху,
здійснення мрій,
професійного розвитку!